

**DIREKTYVOS (ES) 2021/1883 IR LIETUVOS RESPUBLIKOS ŠALPOS PENSIJŲ ĮSTATYMO NR. I-675 PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO
ATITIKTIES LENTELĖ**

ES teisės akto pavadinimas ir numeris	Lietuvos Respublikos nacionalinio teisės aktų (teisės akto projektų) pavadinimai	Direktyvos perkėlimo ir įgyvendinimo lygis
<p>Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2021/1883 2021 m. spalio 20 d. dėl trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir apsigyvenimo siekiant dirbti aukštos kvalifikacijos darbą sąlygų, kuria panaikinama Tarybos direktyva 2009/50/EB</p>	<ol style="list-style-type: none"> Lietuvos Respublikos šalpos pensijų įstatymo Nr. I-675 pakeitimo įstatymo projektas Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymas Nr. I-549 (su paskutiniais pakeitimais; suvestinė redakcija nuo 2023-07-02) (toliau – Įstatymas Nr. I-549) Lietuvos Respublikos ligos ir motinystės socialinio draudimo įstatymas Nr. IX-110 (su paskutiniais pakeitimais; suvestinė redakcija nuo 2023-07-02 iki 2023-12-31) (toliau – Įstatymas Nr. IX-110) Lietuvos Respublikos nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialinio draudimo įstatymas Nr. VIII-1509 (su paskutiniais pakeitimais; suvestinė redakcija nuo 2023-07-02) (toliau – Įstatymas Nr. VIII-1509) Lietuvos Respublikos nedarbo socialinio draudimo įstatymas Nr. IX-1904 (su paskutiniais pakeitimais; suvestinė redakcija nuo 2023-07-02 iki 2023-12-31) (toliau – Įstatymas Nr. IX-1904) Lietuvos Respublikos paramos mirties atveju įstatymas Nr. I-348 (su paskutiniais pakeitimais; suvestinė redakcija nuo 2023-04-01) (toliau – Įstatymas Nr. I-348) Lietuvos Respublikos išmokų vaikams įstatymas Nr. I-621 (su paskutiniais pakeitimais; suvestinė redakcija nuo 2023-04-01) (toliau – Įstatymas Nr. I-621) Lietuvos Respublikos tikslinių kompensacijų įstatymas Nr. XII-2507 (su paskutiniais pakeitimais; suvestinė redakcija nuo 2023-04-01 iki 2023-12-31) (toliau – Įstatymas Nr. XII-2507) Lietuvos Respublikos neįgalųjų socialinės integracijos įstatymas Nr. I-2044 (su paskutiniais pakeitimais; suvestinė redakcija nuo 2023-04-01 iki 2023-12-31) (toliau – Įstatymas Nr. I-2044) Lietuvos Respublikos įstatymas dėl užsieniečių teisinės padėties Nr. IX-2206 (su paskutiniais pakeitimais; suvestinė redakcija nuo 2023-07-01 iki 2023-12-31) (toliau – Įstatymas Nr. IX-2206) Lietuvos Respublikos valstybinio socialinio draudimo įstatymas Nr. I-1336 (su paskutiniais pakeitimais; suvestinė redakcija nuo 2023-07-02) (toliau – Įstatymas Nr. I-1336) 	
<p><i>16 straipsnis</i> Vienodas požiūris 1. ES mėlynosios kortelės turėtojams taikomas vienodas požiūris kaip ir į ES mėlynąją kortelę išdavusios valstybės narės piliečius šiose srityse: e) socialinės apsaugos sričių, nurodytų Reglamento (EB) Nr. 883/2004 3 straipsnyje, ir</p>	<p>Lietuvos Respublikos šalpos pensijų įstatymo Nr. I-675 pakeitimo įstatymo projektas 1 straipsnis. Lietuvos Respublikos šalpos pensijų įstatymo Nr. I-675 nauja redakcija Pakeisti Lietuvos Respublikos šalpos pensijų įstatymą Nr. I-675 ir jį išdėstyti taip: „1 straipsnis. Įstatymo tikslas, paskirtis ir taikymas 3. Šis įstatymas, išskyrus šio įstatymo 17 straipsnyje nurodytus asmenis, taikomas deklaravusiems gyvenamąją vietą arba įtrauktiems į gyvenamosios vietos nedeklaravusių asmenų apskaitą Lietuvos Respublikos gyvenamosios vietos deklaravimo įstatymo nustatyta tvarka: <...> 7) užsieniečiams, kuriems leidimas laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje išduotas kaip ketinantiesiems dirbti Lietuvos Respublikoje aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą.“</p>	<p>Visiškas</p>

Įstatymas Nr. I-1336

„1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

1. Šis įstatymas nustato valstybinio socialinio draudimo santykių pagrindus: valstybinio socialinio draudimo rūšis, valstybiniu socialiniu draudimu draudžiamų asmenų kategorijas, valstybinio socialinio draudimo valdymo sistemos principus ir struktūrą, valstybinio socialinio draudimo sistemos dalyvių teises, pareigas ir atsakomybę, valstybinio socialinio draudimo įmokų apskaičiavimą, sumokėjimą ir priverstinį išieškojimą, išmokų permokų išieškojimą bei Valstybinio socialinio draudimo fondo administravimo įstaigų veiksmų (neveikimo) ir sprendimų apskundimo tvarką.

<...>

4 straipsnis. Asmenų, turinčių darbo santykius arba santykius, savo esme atitinkančius darbo santykius, socialinis draudimas

1. Asmenys, dirbantys pagal darbo sutartis Lietuvos Respublikos teritorijoje (įskaitant komandiruotus į Lietuvos Respubliką ilgesniam negu vienų metų laikotarpiui asmenis) arba ne Lietuvos Respublikos teritorijoje, bet pagal darbo sutartis, sudarytas su Lietuvos Respublikoje registruotais draudėjais, jeigu vadovaujantis Lietuvos Respublikos tarptautinėmis sutartimis arba Europos Sąjungos socialinės apsaugos sistemų koordinavimo reglamentais nenustatyta kitaip, asmenys, atlygintinai einantys pareigas, į kurias asmenį skiria ar deleguoja jo darbdavys kaip savo atstovą ir už tai moka atlygį, asmenys, susiję su draudėju darbo santykiais arba jų esmę atitinkančiais santykiais taip, kaip šie santykiai apibrėžti Gyventojų pajamų mokesčio įstatyme, tuo pačiu metu iš šio draudėjo gaunantys pajamas pagal autorines sutartis, iš sporto veiklos ar atlikėjo veiklos, draudžiami pensijų, ligos, motinystės, nedarbo, nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialiniu draudimu.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-624](#), 2017-07-11, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12340

Nr. [XIV-750](#), 2021-12-14, paskelbta TAR 2021-12-22, i. k. 2021-26582“

Įstatymas Nr. I-549

„1 straipsnis. Įstatymo paskirtis ir taikymas

2. Šis įstatymas taikomas asmenims, atitinkantiems šio įstatymo nustatytus pensijų socialinio draudimo stažo reikalavimus atitinkamos rūšies socialinio draudimo pensijai skirti ir sukakusiems šio įstatymo nustatytą senatvės pensijos amžių, pripažintiems nedarbingais arba iš dalies darbingais, o tokiems asmenims mirus, – jų sutuoktiniams ir vaikams (įvaikiams).

<...>

3 straipsnis. Teisė gauti socialinio draudimo pensiją

1. Teisę gauti socialinio draudimo pensiją turi šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nurodyti asmenys:

1) gyvenantys Lietuvos Respublikoje ir deklaravę gyvenamąją vietą arba įtraukti į gyvenamosios vietos nedeklaravusių asmenų apskaitą Lietuvos Respublikos gyvenamosios vietos deklaravimo įstatymo nustatyta tvarka;

<...>

4) gyvenantys valstybėse, kuriose jiems netaikomos Europos Sąjungos socialinės apsaugos sistemų koordinavimo reglamentų ir Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių nuostatos dėl pensijų mokėjimo.

2. Šio straipsnio 1 dalies 4 punkte nurodyti asmenys pagal šį įstatymą teisę gauti socialinio draudimo pensiją įgyja tik tuo atveju, jeigu jie yra įgiję ne mažesnę už minimalųjį stažą atitinkamos rūšies socialinio draudimo pensijai gauti dirbdami Lietuvos įmonėse, įstaigose, organizacijose (toliau – Lietuvos įmonės) (šio įstatymo 10 straipsnio 8 dalis). Lietuvos Respublikos asmenų, represuotų už pasipriešinimą okupaciniams režimams, teisių atkūrimo

įstatymo nustatyta tvarka reabilituotiems politiniams kaliniams ir tremtiniam (toliau – reabilituoti politiniai kaliniai ir tremtiniai), dalį stažo įgijusiems kalinimo metu ar tremtyje, sąlyga įgyti minimalųjį stažą dirbant Lietuvos įmonėse netaikoma.“

Įstatymas Nr. IX-110

„1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

1. Šis įstatymas nurodo asmenis, draudžiamus ligos socialiniu draudimu ir motinystės socialiniu draudimu, nustato teisę į šių draudimo rūšių išmokas, jų skyrimo, apskaičiavimo ir mokėjimo sąlygas.“

<...>

4 straipsnis. Asmenys, draudžiami ligos socialiniu draudimu ir motinystės socialiniu draudimu

1. Ligos socialiniu draudimu ir motinystės socialiniu draudimu privalomai draudžiamus asmenis bei ligos socialinio draudimo ir motinystės socialinio draudimo įmokų mokėjimo tvarką nustato Valstybinio socialinio draudimo įstatymas.

<...>

8 straipsnis. Teisė gauti ligos išmoką

1. Teisę gauti ligos išmoką šio įstatymo 5 straipsnio 2 dalyje nurodytais atvejais turi asmenys, jeigu jie:

1) yra apdrausti ligos socialiniu draudimu;

2) tampa laikinai nedarbingi ir dėl to praranda darbo pajamų (išskyrus šio įstatymo 14 straipsnio 6 ir 7 dalyse nurodytus atvejus), taip pat jeigu tuo laikotarpiu jie negauna ligos išmokos pagal Nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialinio draudimo įstatymą;

Straipsnio punkto pakeitimai:

Nr. [XIII-831](#), 2017-12-05, paskelbta TAR 2017-12-13, i. k. 2017-20050

3) iki laikinojo nedarbingumo pradžios dienos turi ne trumpesnę kaip 3 mėnesių per paskutinius 12 mėnesių arba ne trumpesnę kaip 6 mėnesių per paskutinius 24 mėnesius ligos socialinio draudimo stažą, išskyrus atvejus, numatytus šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse. Ligos išmokoms, darbdavio mokamoms dvi pirmąsias ligos dienas, ligos socialinio draudimo stažo reikalavimas netaikomas.

Straipsnio punkto pakeitimai:

Nr. [XIII-831](#), 2017-12-05, paskelbta TAR 2017-12-13, i. k. 2017-20050

Nr. [XIV-2054](#), 2023-06-13, paskelbta TAR 2023-06-23, i. k. 2023-12583

2. Jeigu apdraustasis asmuo neturi reikiamo ligos socialinio draudimo stažo, nes stažo skaičiavimo laikotarpiu jam buvo suteiktos vaiko priežiūros atostogos, ligos socialinio draudimo stažas jam skaičiuojamas iš 24 mėnesių laikotarpio, buvusio iki vaikai, kurio priežiūrai apdraustajam asmeniui suteiktos atostogos, sukako dveji metai.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [XIII-831](#), 2017-12-05, paskelbta TAR 2017-12-13, i. k. 2017-20050

3. Ligos išmoką turi teisę gauti ir apdraustieji asmenys iki 26 metų, kurie iki laikinojo nedarbingumo pradžios dienos neįgijo šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nustatyto stažo dėl to, kad nurodytais laikotarpiais mokėsi pagal bendrojo ugdymo programą ar pagal profesinio mokymo programą bei studijavo aukštosiose mokyklose pagal nuolatinės formos studijų programą, jeigu laikinasis nedarbingumas prasideda per 6 mėnesius nuo bendrojo ugdymo programos, profesinio mokymo programos arba aukštojo mokslo studijų programos baigimo ir atitinkamo išsilavinimo įgijimo (pagal mokymosi ir (ar) kvalifikacijos pasiekimus įteisinantį dokumentą).

Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:

Nr. [XIII-831](#), 2017-12-05, paskelbta TAR 2017-12-13, i. k. 2017-20050

	<p>4. Ligos išmoką taip pat turi teisę gauti apdraustieji asmenys, jeigu jie iki laikinojo nedarbingumo pradžios neįgijo šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nustatyto stažo dėl to, kad nurodytais laikotarpiais buvo draudžiami kaip asmenys, nurodyti Valstybinio socialinio draudimo įstatymo 6 straipsnio 4 dalyje, ir jeigu laikinasis nedarbingumas prasideda per 6 mėnesius nuo privalomosios karo tarnybos ar alternatyviosios krašto apsaugos tarnybos pabaigos.</p> <p><i>Straipsnio dalies pakeitimai:</i> Nr. XIV-752, 2021-12-14, paskelbta TAR 2021-12-22, i. k. 2021-26584</p> <p><i>Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:</i> Nr. XIII-831, 2017-12-05, paskelbta TAR 2017-12-13, i. k. 2017-20050</p> <p>5. Turintiems darbo ar tarnybos santykius asmenims ligos išmoka skiriama, jeigu teisė ją gauti atsirado darbo ar tarnybos laikotarpiu, įskaitant bandomąjį laikotarpį, ir atleidimo iš darbo ar tarnybos dieną.</p> <p><i>Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:</i> Nr. XIII-831, 2017-12-05, paskelbta TAR 2017-12-13, i. k. 2017-20050</p> <p>6. Ligos išmoką taip pat turi teisę gauti neturintys darbo ar tarnybos santykių asmenys, jeigu jie turi šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nustatytą stažą, o laikinasis nedarbingumas prasidėjo laikotarpiu, kuriuo šie asmenys laikomi apdraustaisiais asmenimis.</p> <p><i>Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:</i> Nr. XIII-831, 2017-12-05, paskelbta TAR 2017-12-13, i. k. 2017-20050</p> <p>7. Pagrindas skirti ligos išmoką yra nedarbingumo pažymėjimas, išduotas pagal sveikatos apsaugos ministro ir socialinės apsaugos ir darbo ministro tvirtinamas Elektroninių nedarbingumo pažymėjimų bei elektroninių nėštumo ir gimdymo atostogų pažymėjimų išdavimo taisyklės.</p> <p><i>Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:</i> Nr. XIII-831, 2017-12-05, paskelbta TAR 2017-12-13, i. k. 2017-20050</p> <p><...></p> <p>16 straipsnis. Teisė gauti motinystės išmoką nėštumo ir gimdymo atostogų laikotarpiu</p> <p>1. Teisę gauti motinystės išmoką turi asmuo, kuris:</p> <p>1) yra apdraustas motinystės socialiniu draudimu, išskyrus atvejus, numatytus šio straipsnio 3 dalyje;</p> <p><i>Straipsnio punkto pakeitimai:</i> Nr. XIII-2489, 2019-10-17, paskelbta TAR 2019-10-29, i. k. 2019-17216</p> <p>2) įstatymų nustatyta tvarka yra išėjęs jam suteiktų nėštumo ir gimdymo atostogų arba nėštumo ir gimdymo laikotarpiu, išskyrus atvejus, numatytus šio straipsnio 3 dalyje;</p> <p><i>Straipsnio punkto pakeitimai:</i> Nr. XIII-831, 2017-12-05, paskelbta TAR 2017-12-13, i. k. 2017-20050 Nr. XIV-1190, 2022-06-28, paskelbta TAR 2022-07-11, i. k. 2022-15179</p> <p>3) iki pirmosios nėštumo ir gimdymo atostogų dienos turi ne trumpesnę kaip 12 mėnesių per paskutinius 24 mėnesius motinystės socialinio draudimo stažą, išskyrus šio straipsnio 2 dalyje numatytą atvejį.</p> <p><i>Straipsnio punkto pakeitimai:</i> Nr. XIII-831, 2017-12-05, paskelbta TAR 2017-12-13, i. k. 2017-20050</p> <p>2. Jeigu apdraustasis asmuo neturi reikiamo motinystės socialinio draudimo stažo, nes stažo skaičiavimo laikotarpiu jam buvo suteiktos vaiko priežiūros atostogos, motinystės socialinio draudimo stažas jam skaičiuojamas iš 24 mėnesių laikotarpio, buvusio iki vaiku, kurio priežiūrai apdraustajam asmeniui suteiktos atostogos, sukako dveji metai.</p> <p><i>Papildyta straipsnio dalimi:</i></p>	
--	--	--

Nr. [XIII-831](#), 2017-12-05, paskelbta TAR 2017-12-13, i. k. 2017-20050

3. Asmeniui, turinčiam šio straipsnio 1 dalyje nurodytą motinystės socialinio draudimo stažą ir per 24 mėnesius iki pirmosios nėštumo ir gimdymo atostogų dienos tapusiam neapdraustu asmeniu (pasibaigus darbo sutarčiai, atleidus iš tarnybos, nutraukus individualią ar kitą veiklą, sporto, atlikėjo veiklą arba pasibaigus draudimui pagal autorinę sutartį), motinystės išmoka mokama šio įstatymo 17 straipsnyje nustatyta tvarka. Motinystės išmoka asmeniui, turinčiam šio straipsnio 1 dalyje nurodytą motinystės socialinio draudimo stažą, taip pat skiriama, jeigu nėštumo ir gimdymo atostogos prasideda prieš tai gimusio, globojamo ar įvaikinto vaiko auginimo iki 3 metų laikotarpiu.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [KT23-N13/2018](#), 2018-12-19, paskelbta TAR 2018-12-19, i. k. 2018-20843

Nr. [XIII-2489](#), 2019-10-17, paskelbta TAR 2019-10-29, i. k. 2019-17216

Nr. [XIII-2741](#), 2019-12-19, paskelbta TAR 2019-12-30, i. k. 2019-21563

Nr. [XIV-752](#), 2021-12-14, paskelbta TAR 2021-12-22, i. k. 2021-26584

Nr. [XIV-2054](#), 2023-06-13, paskelbta TAR 2023-06-23, i. k. 2023-12583

Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:

Nr. [XIII-831](#), 2017-12-05, paskelbta TAR 2017-12-13, i. k. 2017-20050

4. Pagrindas skirti motinystės išmoką nėštumo ir gimdymo atostogų laikotarpiu yra nėštumo ir gimdymo atostogų pažymėjimas, išduotas pagal sveikatos apsaugos ministro ir socialinės apsaugos ir darbo ministro patvirtintas Elektroninių nedarbingumo pažymėjimų bei elektroninių nėštumo ir gimdymo atostogų pažymėjimų išdavimo taisyklės, arba darbdavio suteiktos 14 kalendorinių dienų nėštumo ir gimdymo atostogos pagal Darbo kodekso 132 straipsnio 1 dalį.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-138](#), 2016-12-20, paskelbta TAR 2016-12-29, i. k. 2016-29842

Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:

Nr. [XIII-831](#), 2017-12-05, paskelbta TAR 2017-12-13, i. k. 2017-20050

5. Nėščiai moteriai, neturinčiai teisės gauti motinystės išmokos iš Valstybinio socialinio draudimo fondo lėšų, mokama vienkartinė išmoka nėščiai moteriai pagal Lietuvos Respublikos išmokų vaikams įstatymą.

Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:

Nr. [XIII-831](#), 2017-12-05, paskelbta TAR 2017-12-13, i. k. 2017-20050

<...>

19 straipsnis. Teisė gauti tėvystės išmoką

1. Teisę gauti tėvystės išmoką turi tėvas (tėvis), kuris:

- 1) yra apdraustas motinystės socialiniu draudimu;
- 2) įstatymų nustatyta tvarka yra išėjęs jam suteiktą tėvystės atostogų arba tėvystės laikotarpį;
- 3) iki pirmosios tėvystės atostogų dienos turi ne trumpesnę kaip 6 mėnesių per paskutinius 24 mėnesius motinystės socialinio draudimo stažą, išskyrus atvejį, numatytą šio straipsnio 2 dalyje.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIV-1190](#), 2022-06-28, paskelbta TAR 2022-07-11, i. k. 2022-15179

2. Jeigu apdraustasis asmuo neturi reikiamo motinystės socialinio draudimo stažo, nes stažo skaičiavimo laikotarpiu jam buvo suteiktos vaiko priežiūros atostogos, motinystės socialinio draudimo stažas jam skaičiuojamas iš 24 mėnesių laikotarpio, buvusio iki vaikai, kurio priežiūrai apdraustajam asmeniui suteiktos atostogos, sukako dveji metai.

3. Jeigu gimęs vaikas mirė arba jeigu gimė negyvas vaikas ir dar neprasidėjo apdraustojo asmens tėvystės

atostogos, tėvystės išmoka skiriama ir mokama už visą tėvystės atostogų laikotarpį, jei tėvystės atostogos prasideda ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo negyvo vaiko gimimo arba vaiko mirties dienos. Jeigu vaikas miršta prasidėjusių tėvystės atostogų laikotarpiu, tėvystės išmoka skiriama ir mokama iki apdraustajam asmeniui suteiktų tėvystės atostogų arba tėvystės laikotarpio pabaigos.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [XIV-1190](#), 2022-06-28, paskelbta TAR 2022-07-11, i. k. 2022-15179

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIV-2054](#), 2023-06-13, paskelbta TAR 2023-06-23, i. k. 2023-12583

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XIII-831](#), 2017-12-05, paskelbta TAR 2017-12-13, i. k. 2017-20050“

Įstatymas Nr. VIII-1509

„1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

Šis įstatymas nustato nelaimingų atsitikimų darbe (tarnyboje), pakeliui į darbą (tarnybą) ar iš darbo (tarnybos) ir profesinių ligų socialinio draudimo (toliau – nelaimingų atsitikimų darbe socialinis draudimas) santykius, asmenų, kurie draudžiami šios rūšies socialiniu draudimu, kategorijas ir šių asmenų teises į šio draudimo išmokas, išmokų skyrimo, apskaičiavimo ir mokėjimo sąlygas, apibrėžia draudžiamuosius ir nedraudžiamuosius įvykius.

<...>

4 straipsnis. Asmenys, draudžiami nelaimingų atsitikimų darbe socialiniu draudimu

Nelaimingų atsitikimų darbe socialiniu draudimu privalomai draudžiami asmenys, nurodyti Lietuvos Respublikos valstybinio socialinio draudimo įstatymo (toliau – Valstybinio socialinio draudimo įstatymas) 4 straipsnio 1–4 dalyse ir 6 straipsnio 4, 5, 8, 10 dalyse.

<...>

12 straipsnis. Ligos išmoka

1. Ligos išmoka skiriama Valstybinio socialinio draudimo įstatymo 4 straipsnio 1–4 dalyse ir 6 straipsnio 4, 5, 10 dalyse nurodytiems asmenims, tapusiems laikinai nedarbingiems dėl nelaimingo atsitikimo darbe, pakeliui į darbą ar iš darbo arba profesinės ligos, pripažintų draudžiamaisiais įvykiais.

2. Ligos išmoka skiriama, jeigu teisė ją gauti atsirado draudimo laikotarpiu.

3. Pagrindas skirti ligos išmoką yra nedarbingumo pažymėjimas, išduotas pagal sveikatos apsaugos ministro ir socialinės apsaugos ir darbo ministro patvirtintas Elektroninių nedarbingumo pažymėjimų bei elektroninių nėštumo ir gimdymo atostogų pažymėjimų išdavimo taisyklės, ir draudžiamąjį įvykį patvirtinantys dokumentai.

<...>

19 straipsnis. Netekto darbingumo vienkartinė kompensacija

1. Jeigu nukentėjusysis dėl draudžiamąjo įvykio terminuotai netenka iki 20 procentų darbingumo, jam išmokama netekto darbingumo vienkartinė kompensacija, kurios dydis yra 7,76 procento jo 24 mėnesių kompensuojamojo uždarbio, taikomo vienkartinei kompensacijai apskaičiuoti.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-1339](#), 2018-06-28, paskelbta TAR 2018-07-05, i. k. 2018-11434

2. Jeigu nukentėjusysis dėl draudžiamąjo įvykio terminuotai netenka daugiau kaip 20, bet mažiau kaip 30 procentų darbingumo, jam išmokama netekto darbingumo vienkartinė kompensacija, kurios dydis yra 15,52 procento jo 24 mėnesių kompensuojamojo uždarbio, taikomo vienkartinei kompensacijai apskaičiuoti.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-1339](#), 2018-06-28, paskelbta TAR 2018-07-05, i. k. 2018-11434

3. Jeigu nukentėjusiajam nustatytas neterminuotas darbingumo netekimas, nurodytas šio straipsnio 1 ir 2 dalyse, netekto darbingumo vienkartinė kompensacija išmokama trigubai didesnė, negu nurodyta atitinkamai šio straipsnio 1 ar 2 dalyje.

4. Kompensuojamasis uždarbis netekto darbingumo vienkartinėi kompensacijai apskaičiuojamas Nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialinio draudimo išmokų nuostatuose nustatyta tvarka pagal nukentėjusiojo draudžiamąsias pajamas, turėtas per paeiliui einančius 12 kalendorinių mėnesių, buvusių iki praeito kalendorinio mėnesio prieš nelaimingo atsitikimo darbe, pakeliui į darbą ar iš darbo arba profesinės ligos nustatymo mėnesį.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-827](#), 2017-12-05, paskelbta TAR 2017-12-13, i. k. 2017-20025

5. Mėnesio kompensuojamasis uždarbis netekto darbingumo vienkartinėi kompensacijai apskaičiuoti negali būti mažesnis už 15 procentų vidutinio šalies darbo užmokesčio (D) ir negali viršyti vidutinio šalies darbo užmokesčio (D), galiojančio nelaimingo atsitikimo darbe, pakeliui į darbą ar iš darbo arba susirgimo ūmia profesine liga nustatymo mėnesį, dviejų dydžių.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-827](#), 2017-12-05, paskelbta TAR 2017-12-13, i. k. 2017-20025

6. Jeigu nukentėjusiojo, kuriam jau buvo išmokėta netekto darbingumo vienkartinė kompensacija, netektas darbingumas pasikeičia ir neviršija šiame straipsnyje nustatytų dydžių, o naujai apskaičiuota vienkartinė kompensacija yra didesnė už gautąją, išmokamas naujai apskaičiuotos ir jau išmokėtos kompensacijos skirtumas.

7. Netekto darbingumo vienkartinė kompensacija skiriama pasibaigus Neįgalumo ir darbingumo nustatymo tarnybos sprendimo apskundimo terminui Nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialinio draudimo išmokų nuostatuose nustatyta tvarka.

20 straipsnis. Netekto darbingumo periodinė kompensacija

1. Jeigu nustatoma, kad nukentėjusysis dėl draudžiamąjo įvykio neteko nuo 30 iki 45 procentų darbingumo, jam mokama netekto darbingumo periodinė kompensacija. Asmeniui, dėl draudžiamąjo įvykio netekusiui 45 ir daugiau procentų darbingumo, mokama netekto darbingumo periodinė kompensacija:

1) jeigu gavėjas dėl to paties draudžiamąjo įvykio neturi teisės į tokio paties dydžio arba didesnę netekto darbingumo socialinio draudimo pensiją;

2) jeigu gavėjui dėl to paties draudžiamąjo įvykio mokama netekto darbingumo socialinio draudimo pensija yra mažesnė už apskaičiuotą netekto darbingumo periodinę kompensaciją. Šiuo atveju gavėjui mokama netekto darbingumo periodinė kompensacija, kurios dydis yra nustatomas kaip šiame punkte nurodytų išmokų skirtumas.

2. Netekto darbingumo periodinė kompensacija nukentėjusiajam mokama kas mėnesį už praėjusį mėnesį. Ji apskaičiuojama kaip darbingumo netekimo koeficiento (d) (šio įstatymo 3 straipsnio 4 dalis), kompensavimo koeficiento (k) (šio įstatymo 3 straipsnio 7, 8, 9 dalys) ir 77,58 procento vidutinio šalies darbo užmokesčio (D), galiojančio mėnesį, už kurį mokama kompensacija, sandaugos pusė, tai yra pagal formulę $0,5 \times d \times k \times 0,7758 \times D$.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-827](#), 2017-12-05, paskelbta TAR 2017-12-13, i. k. 2017-20025

Nr. [XIII-1722](#), 2018-12-11, paskelbta TAR 2018-12-20, i. k. 2018-20976“

Įstatymas Nr. I-348

„1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

	<p>1. Šio įstatymo paskirtis – nustatyti paramos mirties atveju rūšis, jos dydžius, asmenų, turinčių teisę gauti šią paramą, kategorijas, teikimo sąlygas, tvarką ir finansavimo šaltinius, taip pat paramą gaunančių asmenų pareigas ir neteisėtai gautos paramos išieškojimą.</p> <p><...></p> <p>5 straipsnis. Laidojimo pašalpa</p> <p>1. Laidojimo pašalpa mokama mirus:</p> <p><...></p> <p>3) Lietuvos Respublikoje gyvenusiems užsieniečiams, kuriems leidimas laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje buvo išduotas kaip ketinantiems dirbti Lietuvos Respublikoje aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą;“</p> <p><...></p> <p>2. Laidojimo pašalpa taip pat mokama, kai Lietuvos Respublikoje gyvenančio asmens, turinčio šio straipsnio 1 dalyje nustatytą statusą, vaikas gimsta negyvas.“</p> <p>Įstatymas Nr. I-621</p> <p>„1 straipsnis. Įstatymo paskirtis ir taikymas</p> <p>1. Šis įstatymas nustato vienkartinės ir periodinės išmokas, užtikrinančias finansinę paramą šeimoms, auginančioms vaikus ar įvaikius, ir vaikams, netekusiems tėvų globos, jų dydžius, asmenų, turinčių teisę gauti išmokas, kategorijas, šių išmokų skyrimo ir mokėjimo sąlygas, tvarką ir finansavimą.</p> <p>2. Šio įstatymo nuostatos taikomos Lietuvos Respublikoje gyvenantiems asmenims:</p> <p><...></p> <p>4) užsieniečiams, kuriems leidimas laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje (toliau – leidimas laikinai gyventi) išduotas kaip ketinantiems dirbti Lietuvos Respublikoje aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą;“</p> <p>Įstatymas Nr. IX-1904</p> <p>„1 straipsnis. Įstatymo paskirtis</p> <p>Lietuvos Respublikos nedarbo socialinio draudimo įstatymas nustato nedarbo socialinio draudimo (toliau – nedarbo draudimas) teisinius santykius, asmenų, kurie draudžiami nedarbo draudimu, kategorijas, teisę į nedarbo socialinio draudimo išmoką (toliau – nedarbo draudimo išmoka) ir dalinio darbo išmoką, jų skyrimo, apskaičiavimo ir mokėjimo sąlygas, šios draudimo rūšies finansavimą, administravimą ir asmenų, dėl kurių kaltės neteisingai apskaičiuotos ir išmokėtos nedarbo draudimo ir dalinio darbo išmokos, atsakomybę.</p> <p><...></p> <p>4 straipsnis. Nedarbo draudimu draudžiami asmenys</p> <p>Šio įstatymo nustatyta tvarka nedarbo draudimu privalomai draudžiami Lietuvos Respublikos valstybinio socialinio draudimo įstatymo 4 straipsnio 1–4 dalyse, 6 straipsnio 1–4 dalyse nurodyti asmenys ir 5 straipsnio 2 dalyje nurodyti individualių įmonių savininkai, mažųjų bendrijų nariai ir ūkinių bendrijų tikrieji nariai.</p> <p>5 straipsnis. Teisė į nedarbo draudimo išmoką</p> <p>1. Teisę į nedarbo draudimo išmoką turi Užimtumo tarnyboje prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau – Užimtumo tarnyba) įsiregistravę šio įstatymo 4 straipsnyje nurodyti asmenys, kuriems suteiktas bedarbio statusas, jeigu Užimtumo tarnyba jiems nepasiūlė tinkamo darbo ar aktyvios darbo rinkos politikos priemonių ir jeigu jie atitinka bent vieną iš šių sąlygų:</p> <p>1) iki bedarbio statuso įgijimo dienos turi ne mažesnę kaip 12 mėnesių nedarbo draudimo stažą per paskutinius 30</p>	
--	--	--

	<p>mėnesių;</p> <p>2) baigė privalomąją pradinę karo tarnybą ar alternatyviąją krašto apsaugos tarnybą arba buvo paleisti iš nuolatinės privalomosios pradinės karo tarnybos, kurios metu įgijo pagrindinį karinį parengtumą.</p> <p>2. Šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodyti bedarbiai turi teisę gauti nedarbo draudimo išmoką, kai jie įgyja bedarbio statusą ne vėliau kaip per 6 kalendorinius mėnesius po paleidimo iš privalomosios pradinės karo tarnybos ar alternatyviosios krašto apsaugos tarnybos.</p> <p><i>Straipsnio pakeitimai:</i> Nr. XIII-945, 2017-12-21, paskelbta TAR 2017-12-29, i. k. 2017-21633 Nr. XIV-1532, 2022-11-17, paskelbta TAR 2022-11-29, i. k. 2022-24176“</p> <p>Įstatymas Nr. XII-2507 „1 straipsnis. Įstatymo tikslas, paskirtis ir taikymas 1. Šio įstatymo tikslas – nustatyti slaugos ir priežiūros (pagalbos) išlaidų tikslines kompensacijas (toliau kartu – tikslinės kompensacijos) asmenims, kuriems nustatytas specialusis nuolatinės slaugos ar specialusis nuolatinės priežiūros (pagalbos) poreikis. Šis įstatymas nustato tikslinių kompensacijų finansavimo šaltinius, teisę į šias kompensacijas turinčius asmenis, tikslinių kompensacijų dydžius, šių kompensacijų skyrimo ir mokėjimo sąlygas ir tvarką. <...> 3. Šis įstatymas taikomas Lietuvos Respublikos gyvenamosios vietos deklaravimo įstatymo nustatyta tvarka deklaravusiems gyvenamąją vietą arba į gyvenamosios vietos neturinčių asmenų apskaitą įtrauktiems: <...> 6) užsieniečiams, kuriems leidimas laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje išduotas kaip ketinantiems dirbti Lietuvos Respublikoje aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą.“</p> <p>Įstatymas Nr. I-2044 „1 straipsnis. Įstatymo tikslas 1. Šio Įstatymo tikslas – užtikrinti neįgaliųjų lygias teises ir galimybes visuomenėje, nustatyti neįgaliųjų socialinės integracijos principus, apibrėžti socialinės integracijos sistemą ir jos prielaidas bei sąlygas, neįgaliųjų socialinę integraciją įgyvendinančias institucijas, neįgalumo lygio, darbingumo lygio, specialiųjų poreikių lygio ir specialiųjų poreikių nustatymą bei jų tenkinimą, profesinės reabilitacijos paslaugų teikimą. <i>Straipsnio dalies pakeitimai:</i> Nr. XIII-1261, 2018-06-14, paskelbta TAR 2018-06-26, i. k. 2018-10487 <...> 3. Šio Įstatymo 20 straipsnis, 20¹ straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktai ir 23 straipsnis taip pat taikomi Lietuvos Respublikoje gyvenantiems užsieniečiams, kuriems leidimas laikinai gyventi išduotas kaip ketinantiems dirbti Lietuvos Respublikoje aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą. <i>Straipsnio dalies pakeitimai:</i> Nr. XIV-1283, 2022-06-30, paskelbta TAR 2022-07-14, i. k. 2022-15430““</p>	
<p><i>31 straipsnis</i> Perkėlimas į nacionalinę teisę 1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigalioję įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų</p>	<p>Lietuvos Respublikos šalpos pensijų įstatymo Nr. I-675 pakeitimo įstatymo projektas 1 straipsnis. Lietuvos Respublikos valstybinių šalpos išmokų įstatymo Nr. I-675 nauja redakcija Pakeisti Lietuvos Respublikos šalpos pensijų įstatymą Nr. I-675 ir jį išdėstyti taip: <...></p>	Visiškas

laikomasi ne vėliau kaip nuo 2023 m. lapkričio 18 d. Valstybės narės nedelsdamos pateikia Komisijai savo įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatas dėl šios direktyvos taikymo.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės. Jos taip pat turi įtraukti teiginį, kad galiojančiuose įstatymuose ir kituose teisės aktuose pateiktos nuorodos į direktyvą, kurią panaikina ši direktyva, laikomos nuorodomis į šią direktyvą. Nuorodos darymo tvarką ir minėto teiginio formuluotę nustato valstybės narės.

**Lietuvos Respublikos
šalpos pensijų įstatymo
priedas**

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

<...>

3. 2021 m. spalio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2021/1883 dėl trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir apsigyvenimo siekiant dirbti aukštos kvalifikacijos darbą sąlygų, kuria panaikinama Tarybos direktyva 2009/50/EB.“

Įstatymas Nr. XII-2507

„Lietuvos Respublikos
tikslinių kompensacijų įstatymo
priedas

ĮGYVENDINAMIEJI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

<...>

3. 2021 m. spalio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2021/1883 dėl trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir apsigyvenimo siekiant dirbti aukštos kvalifikacijos darbą sąlygų, kuria panaikinama Tarybos direktyva 2009/50/EB.

Papildyta punktu:

Nr. XIV-1286, 2022-06-30, paskelbta TAR 2022-07-14, i. k. 2022-15435“

Įstatymas Nr. I-2044

„Lietuvos Respublikos
nejgaliųjų socialinės
integracijos įstatymo
priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

<...>

5. 2021 m. spalio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2021/1883 dėl trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir apsigyvenimo siekiant dirbti aukštos kvalifikacijos darbą sąlygų, kuria panaikinama Tarybos direktyva 2009/50/EB.

Papildyta punktu:

Nr. XIV-1283, 2022-06-30, paskelbta TAR 2022-07-14, i. k. 2022-15430“

Įstatymas Nr. IX-2206

	<p>„Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ priedas</p> <p>ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI</p> <p><...></p> <p>34. 2021 m. spalio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2021/1883 dėl trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir apsigyvenimo siekiant dirbti aukštos kvalifikacijos darbą sąlygų, kuria panaikinama Tarybos direktyva 2009/50/EB. Papildyta punktu: Nr. XIV-1277, 2022-06-30, paskelbta TAR 2022-07-14, i. k. 2022-15427“</p>	
--	--	--